

Jó volt a tempónk, de becsúszott egy hiba

Hell 23. Miskolc Rallye-beszámoló

Kezdetét vette a 2017-es Magyar Rali-bajnokság! A szezonnyitónak ezúttal Miskolc adott otthont, így Balogh Jani és Holczer Dani hazai pályán mutathatta be új autóját, a Skoda Fabia R5-öst. A kevés tapasztalat ellenére az első napon versenyben voltak, de az esti szervizbe már nem értek be.

Balogh Jani: „A versenyre való felkészülésünket hasznosnak ítéltük. Két komolyabb tesztnapot tartottunk ahol három különböző pályán próbálhattuk ki a számunkra új Skodát. Az autó nagyon érzékeny minden kis változtatásra, így folyamatosan tudni kell, hogy mit is akarunk vele csinálni. Elindultunk egy jónak tűnő irányba, amit úgy éreztünk, hogy egy jó alap lehet, és ezzel nekivághatunk a hétvégének.”

A program péntek délután kezdődött a Népkerti salakmotor pályán, ahol óriási tömeg várta a Prologon körbe-körbe autózó és egymással csatázó párosokat. A Skoda Rallye Club az utolsó előtti viadalban gurult a pályára, a lámpasorral felszerelt Fabia R5-össel.

Balogh Jani: „A korábbi évek hagyományait követve, a verseny rendezőjének fiával Adamovits Áronnal autóztam a prologon és ő foglalhatta el Dani helyét a jobb1-ben. Az első méterek nagyon jól sikerültek, gyorsan köröztünk és a harmadik legjobb időt teljesítettük a bemelegítésen.”

Az igaz verseny szombat délelőtt vette kezdetét. Az első napnak a Bükk adott otthont, ahol klasszikus miskolci pályák vártak a mezőnyre.

Balogh Jani: „Nagyon vártuk az első gyorsasági rajtját. Bükkszentlászlóra felfokozott izgalommal érkeztük és szerettük volna már kipróbálni magunkat éles körülmények között a versenyzőtársaink ellen és elkezdni a menetelést. Volt egy elképzelésünk arra vonatkozóan, hogy mit is szeretnénk, de még csak kerestem a helyemet a kabinban. Ezen a pályán sok tapasztalattal rendelkezünk már, de az autóval kapcsolatos tanuló lépések miatt kérdéses volt, hogy hogyan fogom tudni véghezvinni a korábban kigondoltakat. Voltak olyan helyzetek, amikor a fokozatokat is keresnem kellett, és csak elképzelésem volt arról, hogy mit is fogok csinálni egy-egy kanyarhoz érve, mivel teljesen máshogy működik ez a technika, mint az általunk korábban használt típus. Más a váltóáttétel, a motorkarakterisztika és ezért az egésznek a ritmusa és a felépítése is újdonság. A következő mályinkai pálya is tapasztalatszerzéssel telt. Amikor a széles útról a bánkúti elágazóban lekanyarodtunk a szűk erdei részre, ott előjött egy igazán jó

ralis érzés, hiszen ezt a Skodát ilyen körülményekre teremtették és igazán gyorsan lehet vele közlekedni. Nagyon értékes és maradandó pillanatok voltak ezek, ami az időnkön is látszódott. Az eredményeket látván körvonalazódott, hogy komoly csata van kilátásban, öt-hat páros is közel azonos időeredménnyel állt az első kör után.”

„Látszódott, hogy komoly taktikai csata van és, hogy sok múlik az autók beállításain is. A következő szakaszoknak megpróbáltunk bátrabban nekivágni és rátenni még egy lapáttal. Újra Bükkszentkereszt következett, ahol az első időnköz képest tudtunk javítani és jónak tűnt az irány, így ennek tudatában száguldottunk át Mályinkán is. A pálya elejét óvatosabban teljesítettük, mert állnunk kellett a rajtban, így a kemény abroncsaink kihültek és nem szerettünk volna emiatt meleg helyzetet átélni.”

A harmadik körnek már lámpasorral vágott neki a mezőny, hiszen az utolsó szakasz napnyugtakor zajlott. A pálya egyre több felhordást és ezzel együtt egyre több buktatót is rejtett.

Balogh Jani: „Az előre eltervezett és kigondolt forgatókönyv alapján haladtunk a célunk felé és versenyben voltunk. Az utolsó körben Bükkszentlászló-Bükkszentkereszt között nem reméltünk javulást, viszont Garadnán tudtuk, hogy hol vagyunk gyorsak. Kerestem azokat a részeket ahol kicsivel jobbak tudunk lenni, ami sikerült is, lendületesebben közlekedtünk, jobban beletaláltunk a fokozatokba és egyre érezhetőbb volt a javulás. Loholtunk Szentlélek felé és a pálya egyharmadánál volt egy tempós levágós kanyar ahol a mezőny az út mellett, a padkán fordult, amiből felhordás került az útra. Tövön egy nagyobb követ szerettem volna kikerülni és nem átszáguldani rajta, ami miatt lentebb csúsztuk a poros részre, megszűnt a tapadás és már nem sikerült kikormányozni a helyzetet. Megpróbáltunk a gázon állva előre menekülni, de visszacsapott az autó és háttal érkeztünk az erdő felé. Felakadtunk az út szélén és bár az autónk sérülésmentes volt egy hátsó lámpát leszámítva, sajnos a verseny feladására kényszerültünk. A megkezdett munkát folytatjuk, készülünk a hónap végi Ózd Ralira és ott szeretnénk folytatni, ahol most kényszerűségből abbahagytuk.”

